

International Tribunal for the
Prosecution of Persons
Responsible for Serious Violations of
International Humanitarian Law
Committed in the Territory of
Former Yugoslavia since 1991

Case No. IT-95-5/18-PT

Date:

Original: English

IN THE TRIAL CHAMBER

Before: Judge O-Gon Kwon, Presiding Judge
Judge Howard Morrison
Judge Melville Baird
Judge Flavia Lattanzi, Reserve Judge

Registrar: Mr. John Hocking

Date: 21 October 2009

PROSECUTOR

v.

RADOVAN KARADŽIĆ

PUBLIC

SUBMISSION ON THE COMMENCEMENT OF TRIAL

Office of the Prosecutor

Mr. Alan Tieger
Ms. Hildegard Uertz-Retzlaff

The Accused

M. Radovan Karadžić

IT – 95 – 5 / 18 PT

The Hague, 21 October 2009

Your Excellencies,

Despite the fact that I consider that I should not be tried by this Tribunal on several grounds, I have, nevertheless, approached the pre-trial preparations with great enthusiasm, investing enormous energy and good faith in the whole process. Trusting that the trial process would be exemplary and would be remembered as a model of fair trial that would discover the truth about the events and crisis that took place in my country, I have also approached my defence preparations in an exemplary manner.

- I have conscientiously and in a timely fashion fulfilled all my obligations and filed my motions even before deadlines. Several hundreds (close to thousand) motions, other filings and communications of high legal quality have been filed in a timely and efficient manner, based on international material and case law of this and other courts worldwide – all owing to my team of estimated associates from many countries.

- All my filings have been filed in English language, which further saved Tribunal and UN time and money.

- I accepted case materials in electronic version, although I lacked a proper software and hardware.

- I have participated actively and constructively during status conferences.

- I requested appointments of my team members in a timely fashion. I also requested that the Tribunal ensures equality of arms. The former request was unnecessarily delayed and the latter has never been met.

- I have regularly complained about a chaotic state of disclosure by the Prosecution during status conferences. The very first relevant disclosure was received only in May 2009 and it is still chaotic and incomplete.

- As a result of a mistakenly understood decision delivered by the Trial Chamber, I do not receive anything in my native language, or receive with six months delay.

Today, having in mind the prematurely set trial date, it seems that my cooperativeness worked against my interests and against justice.

Resultantly, we have now the worst scenario possible, which should have been avoided at all costs – beginning of a process that is not ready to start:

the biggest, most complex, important and sensitive case ever before this Tribunal is about to begin without proper preparation;

process that is supposed to reveal the final truth about our conflict and close an old, and turn a new page in our history;

process that will determine future relations among the peoples in the region for the following century, perhaps for good;

process that will finally determine many destinies, and justify or reverse an enormous injustice done to many individuals, families and even to a whole communities;

process that is of an undoubtedly great importance for the Tribunal itself, because this process will show the real nature of the Tribunal, what it is and what it should be like in the future when prospective civil and military leaders of (small) countries are put to trial;

and all this is happening in unequal, disproportionate and unjust circumstances, where the defence is deprived of an absolute minimum conditions for the preparations that would make the defence a serious and respectable opponent.

Even if the defence had received the relevant case related material on time, and not only in the past five months, it would have needed much more time than the average two years of preparation.

Therefore, taking into account these fundamental "*sine qua non*" preconditions – this process is not ready to start, simply because the defence was not granted sufficient time and resources to prepare.

The appeals motion filed on my behalf contains sufficient argumentation for the position stated in this submission; hence I do not intend to repeat myself. The defence is faced with an enormous pressure and rush to start the trial for which it is not ready. *That* is the only truth, which is valid today, tomorrow and will be valid in the future.

The fact that I represent myself cannot and must not have a negative impact on this truth. One cannot say that it is my own fault because I decided to defend myself. Right to self-representation is a legal and legitimate one and it cannot be a source of guilt or punishment for exercising that right in the form of further denial of the rights usually belonging to the defence.

I ask Your Excellencies - why and how is it possible that the prosecution is allowed to literally bury me under a million of pages, only to start disclosing relevant material many months after my arrest? Why and how is it possible that the prosecution is allowed to file its final indictment against me on the eve of the planned trial date?

Is it because of my fault or guilt that my highly estimated and able associates are paid at a minimum, humiliating price?

This is only seemingly correct behaviour in accordance with deeply wrong and unjust rules that no one must ever question. How come that the Rules of Procedure, which are a Bible of the trial proceedings, could be changed dozens of times, but on the other hand the rules for the remuneration of work of highly qualified lawyers could not be changed? As if the budget of the Tribunal were the most important of all the facts, and as if everything has to be related to that budget. With all due respect, here I could only think of Kafka, and all this could be explained only by him.

Defence team of the self-represented accused needs more funding rather than less, but even if he is not given more because "he has made his choice", he certainly should not be given three to five times less funding, and the funding for such poorly paid working hours in the pre-trial period should not be reduced by 50%.

Your Excellencies may not even know about these difficulties, but even the reputable members of some chambers are not averse to the logic of "he has made his choice, so let him suffer". *Justitia persecutoria?*

My decision to represent myself was not easy and it is not an expression of a lack of trust in counsel, but rather a belief that the factual situation is so complicated that can only be understood and presented by someone who had actually participated in it from the first day to the last. No counsel, regardless of his qualifications, could successfully defend any accused with regard to the facts of the case.

This is impossible for any attorney, not only because of the complicated events during the four years of the war and a long history of the conflict, but also because of an unprecedented level of prejudices created by the great powers and the media, and because of all the wrongly and incompletely established facts in the trials conducted so far, which now served as adjudicated facts. My decision to represent myself does not deserve punishment, but at least equality, if not support.

Your Excellencies, my entering the proceedings under such circumstances would be my only crime, for which I would deserve contempt of all the victims of the war and a curse of the generations to come.

"The time can not straighten out something that was born crooked", the words of famous Serbian legislator, Valtazar Bogisic, are entirely appropriate for this situation. If this trial begins under unfair and wrong circumstances, how could it possibly develop or end differently?

Who needs such a haste and a trial that is certainly going to be unfair under these circumstances? What is there to gain except a large stain on our conscience and honor of the participants in that haste, especially the countries supporting that haste – an event of which none of us could be proud, and about which none of us could talk to our grandchildren as an honorable achievement. This trial will form part of the foundations of the international law. The quality of the foundations will determine the quality of the law itself. I cannot believe that anybody wants both the foundations and the law to be rotten.

When and how can one set right this big mistake and all the previous mistakes that, despite the good work by various lawyers, resulted in numerous convictions of completely innocent people and acquittals of direct perpetrators of bloody crimes? In these trials the truth was not established and innocent people were convicted because the accused were unable to participate more significantly, because of the hybrid rules of procedure to which we are not accustomed. For this reason, the newly created and often changed rules of procedure were followed fruitlessly, and the factual part of the case was made completely vague.

I may be wrong, but I still think that it all happened because of the errors in establishing the facts, rather than because of the intentions of the Tribunal and its judges, though it became strange that the outcomes of these trials match the wishes of Serbian enemies, as well as of NATO and great powers which played an active role in wars against the Serbs, and which still support this whole exercise and this great haste in my case.

The Comintern Chief Georgi Dimitrov had the opportunity to defend his truth before Hitler's Nazi court, and to defend himself in this highly political process, even though the Comintern and Nazi movements were great enemies. At the time, it was very hard to imagine that Dimitrov would be acquitted, but at the end he was acquitted, despite the fact that the indictment was very unfair, because the process was fair. Should I envy Dimitrov on the fair conditions and fair trial? Do I need to remind anyone that I am not Dimitrov, and that the NATO is

not a product of Hitlerism, and that it is not, if it is not, in the middle of the process of preparation for the world war, in the same way the Nazism was?

With all due respect for you, and knowing that your roles and positions are not at all comfortable or pleasurable IF you are performing them under political pressure, I think that something in this trial must turn out bad and wrong – either the trial itself or its outcome, that is, the judgment.

If the trial started out wrong, there is no doubt that it would continue to be wrong to the end, and at the end of such a trial, any judgment would look right.

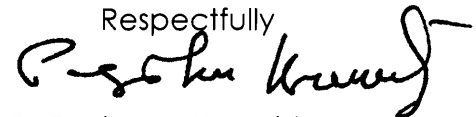
Who would criticize you for convicting me on the basis of a sloppy and unfair trial, in which I did not have an opportunity to defend myself in the best possible way?

If something must turn out wrong, it is in my interest that the trial is as correct as possible, and if the interests of the powers that support this Tribunal require a bad judgment, let the judgement than be wrong, not because of the chances for an appeal, but because of the truth and history.

I assure Your Excellencies once again that no lawyer in this world could prepare defence within this period of time. This trial being the most gigantic should have been given at least the average time for preparation, which is almost two years. Good preparations would save time during the trial, and so the balance of time spent on trial itself and gained with proper and adequate preparations during the pre-trial would be the same. In this way, with regret, with all due respect for you personally and in the belief that a solution can be found for any problem, I hereby inform you that my defence is not ready for my trial that is supposed to begin as scheduled, on the 26th of October, and that therefore I shall not appear before you on that date.

I and the entire my team will continue with the preparations on the most intensive way, and can do it much earlier than any other team or individual. As soon as I will be prepared, I will be happy to inform the Chamber and the OTP a few weeks in advance.

Respectfully

Dr.Radovan Karadzic

Word Count: 1936

Хаг, 21. 10. 2009.

Ваше Екселенције,

Упркос чињеници да ја по више основа сматрам да није требало да се нађем пред овим Трибуналом, ја сам свим припремама за процес приступио са великим ентузијазмом, улажући велику радну енергију и добру веру у припрему одбране. У уверењу да ће овај процес бити егземпларан, и да ће бити запамћен као модел фер суђења и осветљавања једне кризе на начин права и правде, ја сам припремама своје одбране приступио такође на егземпларан начин.

- Уредно сам и благовремено испуњавао све своје обавезе и улагао поднеске и пре рокова; неколико стотина (сада већ близу хиљаду) поднесака и других комуникација били су благовремени, економични, утемељени у међународном праву и судској пракси овог и других судова, уредни и високо стручни – захваљујући мом тиму и мојим угледним сарадницима из многих земаља;
- Сви моји поднесци били су на енглеском језику, што је додатно штедело време и новац Трибунала и Уједињених нација;
- Прихватио сам електронску форму материјала, иако нисам имао одговарајући софтвер, а ни хардвер није био много бољи;
- Учествовао сам активно и конструктивно у свим припремним конференцијама;
- Благовремено сам затражио именовање чланова тима одбране, и једнакост оружја; прво је имало непотребна одлагања и препреке, а друго никад није испуњено;
- Редовно на статусним конференцијама и у комуникацији са Тужилаштвом указивао сам на хаотично стање материјала који добијам, а прави материјал добијам тек од половине маја ове године, и даље хаотичан и некомплетан.
- Због погрешно схваћене одлуке Већа више скоро да ни не добијам ништа на свом језику, или добијам са вишемесечним закашњењем;

Данас, с обзиром на преурањено заказивање почетка суђења, изгледа да је сва та моја кооперативност дала резултате веома штетне по мене, по право и по правду.

Као резултат имамо најгори могући сценариј, који би морао бити избегнут по сваку цену – почетак процеса који није припремљен:

највећи, најкомплекснији, најосетљивији и најважнији процес пред овим Трибуналом;

процес којим треба утврдити коначну истину о нашем конфликту и ставити тачку на стару и отвори нову страницу наше Историје;

процес који ће одредити будуће односе народа у региону за најмање наредно столеће, а можда и заувек;

процес који ће запечатити многе судбине, и оправдати или исправити огромне неправде учињене многим појединцима, породицама, па чак и целим заједницама;

процес који је од велике важности и за сам Трибунал, јер ће он показати шта је и какав је, и какав би требало да буде Трибунал, и како ће се у будућности судити цивилним и војним шефовима (малих) држава;

а све то се дешава у неравноправним и неправедним условима, у којима је Одбрана ускраћена за апсолутно минималне услове за припрему која би јој омогућила да буде озбиљан и уважен опонент у предмету.

Чак и да је Одбрана на време добијала квалитетан материјал, а не тек у последњих пет месеци, било би потребно много више времена од просечне две године за припрему.

Дакле, са тог фундаменталног "*sine qua non*" предуслова – овај процес није спреман за почетак, једноставно зато што одбрана није добила довољно времена и ресурса да се припреми.

Моја жалба овим поводом садржи сасвим довољну аргументацију за овај став, и не треба да је понављам. Одбрана је онемогућена, а суочена је са форсирањем и журбом да почне процес за који није спремна. То је једна велика и непорецива истина, и она ће то бити и данас, и увек у будућности.

Чињеница да се сам заступам не може и не сме да има утицај на ту истину. Не може се рећи да је то моја грешка јер сам одлучио да се сам браним. Право човека да се заступа сам јесте једно легално и легитимно право, и оно не може да буде извор кривице, нити његова примена извор казне у виду даљих ускраћивања многих права које одбрана иначе има.

Пита Ваше Екселенције – зашто и како је могуће да Тужилаштво може да ме затрпава фалш материјалом целу годину, да би ми почело обелодањивати прави материјал више месеци након мога хапшења? Како и зашто је могуће да је Тужилаштву дозвољено да уложи коначну општужницу тек уочи самог датума планираног за почетак процеса?

Да ли због моје "кривице" што се заступам сам моји угледни и способни сарадници треба да буду плаћени минималном, понижавајућом ценом?

То је само наизглед исправно поступање по неисправним, дубоко погрешним и неправедним правилима, која нико не сме да доведе у питање. Како то да се процесна правила, која су Библија правосуђа, могу мењати педесетак пута, а једноставна и неважна правила о надокнади за рад високо квалификованих и угледних правника у припреми одбране не могу да буду промењена? Као да је буџет Трибунала најважнија чињеница, и као да се све одвија због тога буџета. Уз сво поштовање, овде само Кафка пада на памет и само се њиме објашњава ствар.

Тиму човека који се сам заступам потребно је више, а не мање средстава, али ако му се због онога "сам је изабрао" не даје више, не би

смело да му се даје ни троструко до петоструко мање средстава, а да му се сума тако мизерно плаћених сати за претпретресни период редукују за 50%.

Ваше екселенције можда ни не знају за све те и такве тешкоће, али ни угледним члановима неких већа није страна логика "сам је одабрао, нека пати". *Justitia persecutoria*?

Моја одлука да се сам заступам није била лака, и није израз неповерења у адвокате, већ уверење да је фактичко стање толико компликовано, да га може разумети и представити само неко ко је у свему учествовао од првог до последњег дана. Нема адвоката, без обзира на квалификације, који би могао да успешно брани било кога оптуженог у фактичком делу. Поред компликованих збивања током четири године рата, дуге историје конфликта и конфликтности, то је немогуће за било ког адвоката и због незапамћеног нивоа предрасуда које су креирале велике силе и медији, па затим због свих досадашњих погрешно и непотпуно утврђених факата у претходних процесима, који се сада појављују као пресуђена ствар. Одлука да се заступам сам не заслужује казну, већ бар равноправност, ако не и подршку.

Екселенције, моје ступање у процес под оваквим очигледним околностима био би мој једини злочин, због којег бих заслужио презир свих жртава рата и проклетство покољења.

"Што се грбо роди, време не исправи" речи познатог српског законодавца Валтазара Богишића потпуно пристају овој ситуацији. Ако би овај процес почео нефер и погрешно, како би се уопште могао одвијати и завршити другачије него нефер и погрешно?

Коме је потребна таква журба и такав гарантовано нефер просец? Шта би се тиме добило, осим велике мрље на савести и на части актера и промотера те журбе, посебно земаља које стоје иза журбе - догађај којим се нико од нас не би могао поносити, нити га препричавати унуцима као светло постигнуће. Овај процес ће бити уграђен у темеље међународног права. Какви буду темељи, такво ће бити и то право. Не могу да верујем да је било коме стало да и темељи и то право буду трули.

И када, и како би уопште могле да се исправе ова велика и све претходне грешке, које су, и поред добрих адвоката, резултирале бројним осуђујућим пресудама потпуно невиним људима, а ослобађајућим за непосредне извршиоце крвавих злодела? Истина у тим процесима није утврђена, и невини људи су осуђени, јер је због хибридних и за нас неуобичајених процесних правила било немогуће значајније учешће оптужених. Тако је дошло до јаловог поштовања новостворених и многомењаних процесних правила, и потпуног замућења фактичког дела, прилагођеног лажној слици коју су креирали пристрасни медији.

Можда грешим, али још увек радије мислим да је то због погрешно и непотпуно утврђених чињеница, него због интенција Суда и судија, мада је чудно што се исходи тих процеса поклапају са жељама српских непријатеља, као и НАТО савеза и великих сила које су биле активне

против Срба, и које сада подржавају овај подухват, па и журбу у мом случају?

Шеф Коминтерне Героги Димитров имао је прилику да пред Хитлеровим, нацистичким судом брани своју истину, и да се одбрани у једном изразито политичком процесу, иако су Коминтерна и нацизам били смртни непријатељи. Било је тешко замисливо да ће Димитров бити ослобођен, а он је ипак ослобођен, јер је само оптужница била нефер, али сам процес је био фер. Да ли треба да завидим Димитрову на условима и фер суђењу? Да ли треба да подсећам да ја нисам Димитров, и да НАТО није производ хитлеризма, и да НАТО није, ако није, у сред припрема светског рата, као што је био нацизам?

Уз сво поштовање ваших личности, и уз свест да ваше улоге нису нимало лепе ни угодне АКО их обављате под политичким притисцима, изгледа ми да нешто у овом процесу мора испасти лоше и погрешно – или сам процес, или крајњи исход, тј. пресуда.

Ако би процес почео погрешно, без сумње би текао погрешно, а на крају таквог процеса свака пресуда би изгледала као исправна.

Ко би вам замерио да ме осудите на основу траљавог и нереп процесa, у коме нисам имао прилику да се браним на најбољи могући начин?

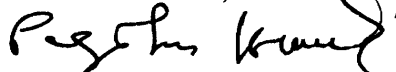
Ако нешто мора да испадне погрешно, мој интерес је да процес буде исправан до крајње могуће границе, а ако су интереси сила које подржавају овај Трибунал такви да пресуда мора бити лоша, нека онда пресуда буде погрешна. Не ни због шанси за жалбу, већ због истине и историје.

Понављам уверавање ваших екселенција да ни један заступник на свету не би могао за ово време обавити припрему одбране. Требало је да овај најкрупнији процес добије бар просечно време за припрему, које износи скоро две године. Добра припрема уштедела би време током процеса, па би биланс потрошеног времена био исти.

На овај начин вас, са жаљењем, и уз непомућено поштовање ваших личности, и с уверењем да се за све може наћи решење, обавештавам да моја одбрана није спремна за процес против мене који би почео како је одређено 26. октобра.

Ја и цео мој тим наставићемо са припремама на најинтензивнији начин, и ми то можемо да урадимо много раније него било који други тим или појединац. Чим будемо спремни, са задовољством ћу о томе информисати Веће и Тужилаштво неколико недеља унапред.

С поштовањем,

Др Радован Карацић